

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

343.54



Szerző:

Hely

Cím: *Mentsük meg a fiatalságot*

Idő

"1920"

Forrás: *Ujkezelet*

Személy

Jr.

1920 III. 5.

Helyszám

351.76, 1920

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Mentsük meg a fiatalságot

Nincs kellő ellenőrzés — Ujra működnek a zugiskolák — Elzúllik a fiatalság

A nagy háború alatt nagyon is szigorúak voltak az erkölcsök. Több főkapitányi rendelet szabályozta a fiatalság erkölcesének ellenőrzését. Kizárták őket a mulatókból, a 18 éven alóliaknak nem volt szabad szeszes italt kiszolgálatni, sőt dohányjegyet sem kaptak. Betiltották ezenkívül a zug-mozi és egyéb, az erkölcsöket éppen nem nemesítő intézeteket, sőt még a lánciskolákat is megrendszabályozták. De jött az ószirózsás forradalom. Fejeletéjére állítottak mindent. És eljött március 21-ike, a magyarság gyásznapja. Tökéletes lett a felfordulás. Fennen kezdtek hirdetni a szabadszerelmet, hatod-heted osztályos gimnazisták, köztük Biermann elvtárs reményteljes öccse is, «régi ideáljaikkal szovjetházasságot» kötöttek. A kétségbeesett szülők hiába igyekeztek gátját vetni a zúllásnak, kevés eredménnyel érhettek el, mert ugyanakkor azt is tanították már az elemi iskolákban, hogy „a gyermek legelső kizsákmányolója maga a szülő”. A kalandos természetű fiatalságnak bizony kapóra jött ez a vörös világ. Hamarosan önállóak lettek. Felcsaptak vörös katonának s így meg volt a nagy fizetés, meg a «mellékes» is.

Hanem újra fordult egyet a világ s ma már valahogyan csak helyére zökkent az államgépezet. Amit lehetett, már vissza is csináltunk, jóvátesszük a mulat, de úgy látszik, hogy ebben a nagy munkában nagyon is megelégedezünk a fiatalságról. Pedig minden korlát nélkül zúllik manapság a fiatalság. Feltűnően sok a kiskoru bűnöző, különösen a tolvaj. A legügyesebb, legkormönfontabb zsebmetszők kevés kivétellel kiskorúak. Híres volt egy angyalföldi vasuti kocsiát fosztogató rablóbanda, tagjai kivétel nélkül tizenkét-tizenéves gyerekek voltak. Több száz-

ezer korona kárt okoztak az államvasutának.

A rendőrségre került két fiatalkoru leány is, akik viszont kabátolvajlásból éltek. Mire a detektívek ártalmatlanná tették őket, nem kevesebb, mint ötven kabátot lopkodtak össze. Három lakást is tartottak s a gavallérjaikat nagyszerű, divatos prémesbundában járatták.

Sokkal elszomorítóbb képet nyújt a művelt középosztály fiatalsága. A munkakerülést a sok iskolai szünet is nagyban előmozdította. Ismertünk tizenégy-tizenöt éves diákokat, akik — mivel szüleik anyagi helyzete nem engedte meg a költsékezést — kimentek a pályaudvarokra csomagot hordani, csak hogy valamiképpen pénzhez jussanak. Ezen a keserves fáradtsággal megszerzett pénzen cigarettát, meg szeszesitalt vásároltak s nem egyszer kétes nők társaságában mulattak. De ugyanez áll a leányokra is. Szinte feltűnő az utcán és alaposan megbotránkoztató az alig tizenhárom-tizenéves leányok kihívó viselkedése. A sziniiskolák, a zug-mozi-iskolák zsufolva vannak. Ujabban a nem eléggé szigorú ellenőrzés miatt újra gombamódjára elszaporodtak a zugmozik és sziniiskolák s a modern táncintézetek is. Két-háromhónapos al-kurzusokon fosztják ki a fiatal, ábrándos «művészajlamu» leányokat. Hány szomorú panaszt hallottunk. Mi mindennek képes egy ilyen szerencsétlen fiatal leány, csak hogy sziniiskolába járhasson. Hogy előteremtse bármilyen áldozatok árán is a horribilis tandíjat. Mindennapos látványok közé tartozik s úgy látszik, fel sem tűnik az ügyeletes rendőrszűztviselőknél, hogy a barokkban s egyéb mulatóhelyeken éjszakáról-éjszakára egész sereg fiatal leány dorbézol.

Ezekre hívjuk fel az illetékes hatóságok figyelmét. Szigorú rendeletekkel és kellő ellenőrzéssel feltétlenül meg kell akadályozni, hogy a fiatalság tovább zúlljon. Ha nem segítünk a bajon, milyen generáció fog felnevekedni?

s házi nyomdaja 1919.